

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 228.904 van 23 oktober 2014
in de zaak A. 213.319/XII-7729**

In zake: de OPDRACHTHOUDENDE VERENIGING RIOBRA
vertegenwoordigd door
advocaat Christophe Coen
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 210A
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD AARSCHOT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Gitte Laenen
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenskomende partij:

de CVBA VLAAMSE MAATSCHAPPIJ VOOR
WATERVOORZIENING (VMW)
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Frederik Vandendriessche en Ian Arnouts
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 5 augustus 2014, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van “de beslissing van de gemeenteraad van de stad Aarschot van 23 juni 2014 om goedkeuring te hechten aan het bij de beslissing gevoegde ontwerp van RioP-overeenkomst in het kader van de procedure

‘overdracht van het beheer, het onderhoud en de verbetering van het stedelijk rioleringsstelsel aan een rioleringsbeheerder’”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota en een administratief dossier ingediend.

Met een verzoekschrift van 12 september 2014 heeft de Vlaamse maatschappij voor watervoorziening (hierna VMW) gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 oktober 2014.

Kamervoorzitter Dierk Verbiest heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Coen, die verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Stéphanie Taelmans, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Ian Arnouts, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Ann Eylenbosch heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De stad Aarschot organiseert een marktonderzoek met als voorwerp “overdracht van het beheer, het onderhoud en de verbetering van het stedelijk rioleringsstelsel”.

3.2. Het project wordt aangekondigd in het Bulletin der Aanbestedingen van 31 maart 2014.

3.3. Op de uiterlijke datum van 30 april 2014 heeft de verwerende partij twee voorstellen ontvangen, namelijk dat van de verzoekende partij en dat van de VMW.

3.4. Bij besluit van 26 mei 2014 beslist de verwerende partij om het basisvoorstel van de verzoekende partij substantieel onregelmatig te verklaren, “wegens het ontbreken van een rechtsgeldige handtekening op het voorstel, zoals uitdrukkelijk werd vereist in de leidraad” en om de onderhandelingen aan te vatten met de VMW.

3.5. Op 13 juni 2014 verleent de raad van bestuur van de VMW zijn goedkeuring aan de toetreding van de stad Aarschot en aan het ontwerp van de RioP-overeenkomst.

3.6. Op 16 juni 2014 vraagt de verzoekende partij de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Aarschot van 26 mei 2014. In die zaak, gekend onder het rolnummer 212.808/XII-7684, is bij arrest nr. 228.663 van 7 oktober 2014 de vordering tot schorsing verworpen.

3.7. Op 23 juni 2014 verleent de gemeenteraad van de stad Aarschot zijn goedkeuring aan het ontwerp van de RioP-overeenkomst.

Dit is de bestreden beslissing.

Artikel 6 van voormeld gemeenteraadsbesluit luidt:

“Het College van Burgemeester en Schepenen wordt gelast met de uitvoering van de beslissing, waaronder in ieder geval begrepen, het nemen van alle nodige acties om de toetreding van de stad daartoe te bewerkstelligen, zoals het ondertekenen en uitvoeren van de RioP-overeenkomst vijftien kalenderdagen nadat de kandidaten vermeld onder artikel 5 kennis hebben genomen van onderhavig gemeenteraadsbesluit”.

De kennisgeving aan de verzoekende partij en de VMW bedoeld in dit artikel 6 vindt plaats op 26 juni 2014.

Het begeleidend schrijven van deze kennisgeving aan de VMW vermeldt:

“De gemeenteraad heeft in haar zitting van 23 juni 2014 goedkeuring verleend aan de inhoud van de RIOP-overeenkomst. Deze beslissing doet nog geen contractuele rechten ontstaan. De contractuele rechten zullen pas ontstaan op het ogenblik dat de overeenkomst wordt ondertekend”.

Bij brieven van 15 juli 2014 worden de verzoekende partij en de VMW een tweede keer in kennis gesteld van de beslissing van de gemeenteraad van de stad Aarschot van 23 juni 2014, ditmaal aangevuld met een weergave van de resultaten van de stemming van de gemeenteraadsleden.

3.8. Bij brief van 1 juli 2014 stelt de verzoekende partij de beslissing van de verwerende partij om het lopende administratief kort geding niet af te wachten, te betreuren en formuleert zij het volgende verzoek:

“Uit de door U meegedeelde beslissing kunnen wij geenszins de motieven afleiden die tot de keuze van toetreding tot RioP hebben geleid. Daar in de gemeenteraadsbeslissing het analyseverslag wordt goedgekeurd alsook het voorstel van RioP overeenkomst, hadden wij graag deze stukken ontvangen teneinde de motieven die aan de grondslag liggen van de beslissing te kennen”.

Bij brief van 2 juli 2014 wordt opnieuw een kopie gevraagd van het volledig analyseverslag van de basisvoorstellen en het ontwerp van de RioP-overeenkomst.

Op 18 juli 2014 antwoordt de secretaris van de stad Aarschot op gemotiveerde wijze dat, gelet op het vertrouwelijk karakter van de informatie opgenomen in de RioP-overeenkomst en de bijlagen aan het verslag “analyse van de eerste voorstellen”, enkel het analyseverslag zonder de bijlagen kan worden overgemaakt.

3.9. Op 30 juli 2014 ondertekent de stad Aarschot de RioP-overeenkomst.

IV. Tussenkost

4. Met een op 12 september 2014 ter post aangetekend verzoekschrift vraagt VMW om in het geding te mogen tussenkomen.

De verzoekende partij tot tussenkost blijkt voordeel te halen uit de bestreden beslissing en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Bijgevolg moet haar verzoek worden ingewilligd.

V. Onderzoek van de vordering

De schorsingsvoorwaarden

5. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en indien minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

Beoordeling van de eerste schorsingsvoorwaarde

6. De verzoekende partij schetst in haar inleidend verzoekschrift de spoedeisendheid van haar vordering als volgt:

“De bestreden beslissing van 26 mei 2014 [lees: 23 juni 2014] [g]eeft geen kennis van de inhoud van de RioP-overeenkomst en weet ook niet vanaf welke datum de overdracht ingaat en/of nog beslissingen door bepaalde organen nodig zijn om de overeenkomst verbindend te maken. Verzoekster heeft weliswaar een kopie van deze overeenkomst gevraagd, doch de openbaarmaking hiervan werd aan haar geweigerd.

Verzoekster heeft geen vat op het tijdsverloop van deze toetreding en wenst deze toetreding middels de schorsing van de hier bestreden beslissingen te verhinderen met het oog op een uitspraak ten gronde over de rechtsgeldigheid van de hier bestreden beslissing.

Het één en ander komt spoedeisend voor daar deze toetreding en de overdracht van het stedelijke rioleringsstelsel mogelijk een feit kan zijn voor er uitspraak is over het beroep tot nietigverklaring. Minstens dient de verdere uitwerking van deze overdracht te worden geschorst in afwachting van een uitspraak ten gronde”.

7. Het blijkt dat de verwerende partij op 30 juli 2014, dit is vóór de indiening van de voorliggende vordering, de overeenkomst tussen haar en de tussenkomende partij heeft ondertekend, waarbij, eensdeels, de verwerende partij toetreedt voor haar volledige grondgebied als vennoot van de “RioP Waterdienst van de Watergroep”, die deze toetreding aanvaardt en waarbij, anderdeels, de betrokken gemeentelijke rioleringsinstallaties worden overgedragen.

In haar nota zet de verwerende partij uiteen dat de enige opschortende voorwaarde waaraan voormelde RioP overeenkomst is onderworpen, de aanvaarding is van de stad als vennoot van de RioP Waterdienst door de raad van bestuur van de tussenkomende partij, overeenkomstig artikel 9 van de statuten van de laatstgenoemde. De verwerende partij verwijst vervolgens naar de meer vermelde zaak gekend onder het rolnummer 212.808/XII-7684 waarin de verzoekende partij kennis heeft kunnen nemen van de notulen van de raad van bestuur van de VMW van 13 juni 2014, gevoegd als stuk 5 bij het daarin ingediende verzoekschrift tot tussenkomst. Uit dat stuk bleek dat de raad van

bestuur van de tussenkomende partij reeds op 13 juni 2014 de toetreding van de verwerende partij tot de RioP-waterdienst Vlaams-Brabant had aanvaard. Aldus is volgens de verwerende partij voldaan aan de enige opschortende voorwaarde waaraan de RioP-overeenkomst is onderworpen.

De tussenkomende partij van haar kant verwijst naar artikel 2.2 van de ondertekende RioP-overeenkomst waaruit blijkt dat “de overdracht [zal] plaatsvinden met uitwerking op 1 januari of 1 juli volgend op de datum van de beslissing van de Raad van Bestuur van De Watergroep zoals bedoeld in art. 1.2”

8. Aangezien uit dit alles blijkt dat de beslissing van de raad van bestuur dateert van 13 juni 2014, en dat aldus de in het geding zijnde overdracht dan ook heeft plaatsgevonden op 1 juli 2014. Zulks wordt ook niet betwist door de verzoekende partij.

De verzoekende partij toont bijgevolg niet aan op welke wijze haar vordering tot schorsing spoedeisend is, nu de rechtstoestand die zij volgens de hiervoor aangehaalde beschrijving van de spoedeisendheid in haar inleidend verzoekschrift met deze vordering wilde voorkomen, zich blijkbaar in zijn geheel reeds vóór het instellen van de vordering heeft gerealiseerd en deze aangevoerde spoedeisendheid in elk geval door de feiten is achterhaald.

Ook in zoverre de verzoekende partij zich beroept op de “verdere uitwerking van deze overdracht” is de gevraagde schorsing zonder nuttig effect. Een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing laat immers de gesloten overeenkomst zelf en de uitvoering ervan, onverlet.

9. De verwerende partij en de tussenkomende partij kunnen trouwens worden bijgevalen in hun stelling dat de eigen handelwijze van de verzoekende partij daartoe heeft bijgedragen.

Op 26 juni 2014 werd de verzoekende partij immers een eerste maal in kennis gesteld van het bestreden besluit. Daarbij werd zij er attent op gemaakt dat aan het college van burgemeester en schepenen werd opgedragen om de kwestieuze overeenkomst te ondertekenen en uit te voeren “vijftien kalenderdagen nadat de kandidaten vermeld onder artikel 5 kennis hebben genomen van onderhavig gemeenteraadsbesluit”.

Op 15 juli 2014 werd de verzoekende partij een tweede maal in kennis gesteld van dezelfde beslissing.

Tot twee maal toe heeft de verzoekende partij aldus de wachttermijn van vijftien kalenderdagen niet benut om een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid op te starten en het ontstaan van contractuele verbintenissen te verhinderen. Dit klemmt des te meer nu de verwerende partij in haar nota van 8 juli 2014, ingediend in het kader van de voormelde procedure 212.808/XII-7684 in niet mis te verstane bewoordingen had benadrukt dat zij geen vijfenveertig dagen kon wachten om uitvoering te geven aan haar beslissing.

10. De vordering is derhalve niet spoedeisend nu de nadelige gevolgen die de verzoekende partij inroept, zich reeds hebben voltrokken, mede gelet op het onvoldoende diligent optreden van de verzoekende partij.

Hieruit volgt dat niet is voldaan aan één van de bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen bevelen. Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

VI. Kosten

11. De vordering tot schorsing is ingediend met een verzoekschrift dat ook een beroep tot nietigverklaring bevat. Aangezien hieruit volgt dat het

geding ten gronde nog hangende is, past het de beslissing betreffende de kosten in beraad te houden.

BESLISSING

1. Het verzoek van de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening tot tussenkomst in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State verwierpt de vordering.

3. De kosten worden in beraad gehouden.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 23 oktober 2014, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest